

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 16 marca 2016r.,

sprawy A. F.

skazanego z art.55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 4 sierpnia 2015 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w R.

z dnia 11 marca 2015 r.,

postanowił:

1.oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2.obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 11 marca 2015 r. A. F. został uznany winnym trzech czynów z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za które orzeczono mu karę łączną w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 4 sierpnia 2015 r.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca A. F., zarzucając temu rozstrzygnięciu rażącą obrazę prawa procesowego, która mogła mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, przez naruszenie art. 433 § 2 k.p.k. i art.

457 § 3 k.p.k. polegające na braku rozważenia apelacyjnych zarzutów naruszenia art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k.

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu pozwalającym na jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Podkreślić wypada, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem odwoławczym, przesłanki wniesienia którego są dużo bardziej restrykcyjnie ukształtowane, niż ma to miejsce w przypadku apelacji. Zgodnie bowiem z przepisem art. 523 § 1 k.p.k. kasacja strony może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. O rażącym naruszeniu prawa w znaczeniu tego przepisu można mówić tylko w odniesieniu do takiego naruszenia, które zbliżone jest w swojej randze do bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Stąd tak istotne w perspektywie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jest precyzyjne uzasadnienie zarzutów. Bowiem to ono jest jedynym wyrazem ewentualnej ich zasadności. Dlatego też ustawodawca przesądził, że wniesienie kasacji jest obarczone tzw. przymusem adwokacko-radcowskim. Istnieje bowiem domniemanie, że profesjonalny pełnomocnik podejmując decyzję o sporządzeniu na rzecz swojego mandanta kasacji dopełni wysokiego standardu, jaki wymagany jest od tego środka. Pamiętać należy, że w rezultacie uwzględnienia kasacji upada prawomocne orzeczenie, a więc następuje swoisty wyłom w pewności obrotu, który systemowo owa prawomocność i ostateczność ma zapewniać.

Analiza uzasadnienia kasacji złożonej w niniejszej sprawie nie pozwala merytorycznie odnieść się do postawionych w niej zarzutów. obrońca koncentruje się nie tyle na zaprezentowaniu przekonującego uzasadnienia zarzutu wadliwości postępowania apelacyjnego, co pozostaje na obszernym cytowaniu orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego standardu wynikającego z przepisów art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k. , a także poglądów doktryny na wyrażone m.in. w art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. zasady procesu karnego.

Analiza uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego w żadnej mierze nie potwierdza wątpliwości, jakie zdaje się prezentować (choć nieprecyzyjnie i niezwykle lakonicznie) skarżący. Zwłaszcza w zakresie krytycznej analizy waloru, jaki niosą ze sobą depozycje współoskarżonego L., Sąd Najwyższy uznał, że Sąd odwoławczy w wystarczającym stopniu, skorelowanym z jakością wywodów apelacyjnych odniósł się do sygnalizowanych problemów. Wobec powyższego należało orzec jak w postanowieniu.